

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาเรื่องกองกำลังป้องกันตนเองกับการบูรณะและฟื้นฟูอิรัก ค.ศ.2003 – 2006 : เบื้องหลังและบทบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา การขยายบทบาทของกองกำลังป้องกันตนเอง ภารกิจการเข้าร่วมบูรณะและฟื้นฟูอิรัก และศึกษาถึงเบื้องหลังที่ทำให้ญี่ปุ่นต้องส่งกองกำลังป้องกันตนเองเข้าไปในอิรักในช่วงเวลาดังกล่าว โดยได้ตั้งสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้ว่านอกจากเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับอเมริกาแล้ว เบื้องหลังนั้นญี่ปุ่นต้องการความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในการจัดการปัญหาระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีเหนือ อีกทั้งญี่ปุ่นยังต้องการเข้าเป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังนั้นการส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปปฏิบัติภารกิจในอิรักก็เพื่อผลประโยชน์ของญี่ปุ่น

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กองกำลังป้องกันตนเองก่อตั้งขึ้นในปี 1950 ในชื่อกองกำลังตำรวจสำรองแห่งชาติ ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็นชื่อกองกำลังป้องกันตนเองในปี 1954 การก่อตั้งกองกำลังดังกล่าวก่อให้เกิดคำถามที่ว่ากองกำลังดังกล่าวเป็นสิ่งที่ชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะในรัฐธรรมนูญมาตรา 9 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าจะไม่มีกองกำลังทั้งทางบก ทางเรือ และอากาศ ซึ่งการตีความเกี่ยวกับกองกำลังดังกล่าวรัฐบาลในแต่ละยุคสมัยได้ให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันออกไป แต่ในภาพรวมนั้นสรุปได้ว่ากองกำลังป้องกันตนเองเป็นกองกำลังที่จัดตั้งขึ้นโดยไม่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ในมาตราที่ 9 เพราะจุดประสงค์ของการจัดตั้งกองกำลังดังกล่าวมีขึ้นเพื่อป้องกันประเทศญี่ปุ่น ไม่ได้มีไว้เพื่อการรุกราน อาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ของกองทัพ แม้ว่าจะมีความทันสมัยไม่แพ้ชาติอื่น ๆ ในโลก แต่ก็มีเพื่อป้องกันตนเอง นอกจากนั้นงบประมาณด้านการป้องกันประเทศของญี่ปุ่นยังถูกจำกัดไว้ที่ไม่เกินร้อยละ 1 จาก GDP

เมื่อพิจารณาถึงผลประโยชน์แห่งชาติตามแนวคิดของ Donald E.Nuechterlein ที่กล่าวว่าผลประโยชน์แห่งชาติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความคิดของผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ระหว่างประเทศ ซึ่งเขาได้แบ่งผลประโยชน์แห่งชาติออกเป็น การป้องกันดินแดน การกินดีอยู่ดีทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการรักษาหรือสร้างระเบียบระหว่างประเทศ ดังนั้นเมื่อพิจารณาผลประโยชน์แห่งชาติญี่ปุ่นจากการส่งกองกำลังป้องกันตนเองเข้าร่วมในภารกิจต่างๆ ของสหประชาชาติตั้งแต่หลังสงครามเย็นเป็นต้นมา นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจในรูปแบบการให้ความช่วยเหลือผ่านกู้ยืมแล้วนั้น ญี่ปุ่นเริ่มเพิ่มบทบาทของกองกำลังป้องกันตนเองให้มีส่วนร่วมในด้านความมั่นคงของโลกเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้

เพราะสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกเปลี่ยนแปลงไป เช่น การก่อการร้ายสากลที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้รัฐบาลญี่ปุ่นต้องปรับท่าทีด้านการป้องกันประเทศ เห็นได้ชัดเจนจากเดือนมกราคม ปี 2007 ญี่ปุ่นยกสถานะของทบวงความมั่นคง เป็นกระทรวงกลาโหม (防衛庁 → 防衛省)

กองกำลังป้องกันตนเองได้เพิ่มบทบาทในเวทีระดับโลกมากขึ้นด้วยการเข้าร่วมในภารกิจรักษาสันติภาพร่วมกับกองกำลังของสหประชาชาติภายใต้พระราชบัญญัติรักษาสันติภาพ 1992 แต่กรณีดังกล่าวก็จำกัดอยู่เฉพาะกรณีด้านมนุษยธรรม การแพทย์ และปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทั้งนี้เนื่องจากรัฐธรรมนูญมีข้อจำกัดที่ห้ามการทำสงคราม การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ของกองกำลังป้องกันตนเองนั้นมิได้เกิดขึ้นเฉพาะแต่ภายในประเทศเท่านั้น หากการช่วยเหลือยังครอบคลุมถึงต่างประเทศด้วย เช่น การช่วยเหลือจากเหตุการณ์ซีนามิบริเวณมหาสมุทรอินเดีย ที่ประเทศไทย อินโดนีเซีย เป็นต้น นอกจากนี้กองกำลังป้องกันตนเองยังมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบด้านสันติภาพของโลก แม้จะไม่สามารถเข้าร่วมสงครามได้ แต่กองกำลังป้องกันตนเองก็เข้าร่วมในปฏิบัติการรักษาสันติภาพต่าง ๆ (ในกรณีที่มีการหยุดยิงแล้ว) เช่น ปฏิบัติการรักษาสันติภาพในกัมพูชา เป็นต้น ส่วนปฏิบัติการรักษาสันติภาพที่ยังคงมีบุคลากรจากกองกำลังป้องกันตนเองประจำการอยู่จนถึงปัจจุบัน เช่น ปฏิบัติการรักษาสันติภาพที่ราบสูงโกลัน เป็นต้น ซึ่งทุกปฏิบัติการของกองกำลังป้องกันตนเองในต่างประเทศที่ผ่านมาทั้งหมดนั้น พื้นที่ปฏิบัติงานมีความปลอดภัยจากเหตุการณ์สู้รบ เป็นการปฏิบัติงานด้านการบูรณะและฟื้นฟู ซึ่งเป็น การปฏิบัติงานภายใต้การกรอบการรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ

เมื่อรัฐบาลตัดสินใจส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปอิรัก ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เห็นพ้องว่าเป็นการส่งไปยังพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย ส่งผลให้เมื่อมีการสำรวจความคิดเห็นต่อการส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปอิรักจากหลายแห่ง พบว่าประชาชนส่วนใหญ่คัดค้านการตัดสินใจของรัฐบาลในครั้งนี้ ซึ่งแนวโน้มจากผลการสำรวจประชามติของรัฐบาลญี่ปุ่นเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและกองกำลังป้องกันตนเองซึ่งเริ่มมีครั้งแรกในปี 1969 โดยทำการสำรวจทุก ๆ 3 ปีพบว่า นับตั้งแต่ปี 1981 เป็นต้นมาความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาการป้องกันประเทศและกองกำลังป้องกันตนเองนั้นมีจำนวนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจ รวมทั้งความประทับใจในกองกำลังป้องกันตนเองก็มีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2006 คนที่ประทับใจนั้นมีสูงถึงร้อยละ 84.9

ในสมัยที่นายจุนอิชิโร โคอิซุมิดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐบาลญี่ปุ่นแสดงเจตนาที่ชัดเจนถึงความต้องการเป็นพันธมิตรที่ดีกับสหรัฐอเมริกา เห็นได้ชัดเจนจากการประกาศจุดยืนที่จะอยู่เคียงข้างสหรัฐอเมริกาในการต่อต้านการก่อการร้าย รวมถึงการส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปปฏิบัติการในอัฟกานิสถาน และในอิรัก ซึ่งการปฏิบัติงานในสองประเทศดังกล่าวนี้ไม่ได้

เป็นไปภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติรักษาสันติภาพ 1992 เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวยังไม่สงบจากการสู้รบ อีกทั้งการส่งกองกำลังป้องกันตนเองออกไปเป็นการทำตามข้อเรียกร้องของสหรัฐอเมริกาที่ต้องการให้ญี่ปุ่นมีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงในระดับนานาชาติ ไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับของสหประชาชาติ แต่รัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้เหตุผลไว้ว่าเพื่อรักษาความเป็นพันธมิตรที่ดีกับสหรัฐอเมริกา ส่วนเหตุผลอีกประการหนึ่งนั้นอาจเกิดจากการที่รัฐบาลต้องการแก้ตัวจากเหตุการณ์อ่าวเปอร์เซียครั้งที่ 1 ซึ่งครั้งนั้นญี่ปุ่นไม่ได้ส่งกองกำลังป้องกันตนเองเข้าร่วมกับสหประชาชาติ แต่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแทน นอกจากนี้ในสมัยของนายกรัฐมนตรีจุนอิชิโร โคอิซูมิยังผลักดันให้เกิดการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้น เพราะสถานการณ์ในโลกเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อครั้งสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างสิ้นเชิง รัฐธรรมนูญของญี่ปุ่นอาจจะไม่เหมาะสมกับสภาพของประเทศที่ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก อีกทั้งพลเอกโคลิน พาวเวลล์ (Colin Powell) และนายริชาร์ด อาร์มิตาจ (Richard Armitage) ต่างก็เรียกร้องให้ญี่ปุ่นแก้ไขรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน เพื่อที่ญี่ปุ่นจะได้แสดงบทบาทด้านความมั่นคงในระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้น และเพื่อการเข้าเป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

ภารกิจการบูรณะของกองกำลังป้องกันตนเองในอิรักส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นที่การบูรณะและปรับปรุงสภาพพื้นที่ สาธารณูปโภค การฟื้นฟูโรงเรียนในจังหวัดมุขันนา นอกจากนี้ยังให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ หลังการถอนกองกำลังป้องกันตนเองออกจากพื้นที่ได้มีการสำรวจความคิดเห็นจากการปฏิบัติงาน พบว่า ในภาพรวมทั้งจากชาวอิรัก สหประชาชาติ สหรัฐอเมริกา และชาวญี่ปุ่นแสดงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานครั้งนี้ แต่ก็มีชาวอิรักบางส่วนที่แสดงความผิดหวังต่อกองกำลังป้องกันตนเอง ซึ่งอาจเกิดจากความคาดหวังที่ชาวอิรักมีต่อกองกำลังป้องกันตนเองนั้นมีสูง ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดของรัฐบาลที่อนุญาตให้ปฏิบัติงานเฉพาะการบูรณะและฟื้นฟูเท่านั้น และถูกจำกัดในเรื่องการก่อสร้างโครงการใหม่ ๆ ขนาดใหญ่ แต่ทั้งนี้รัฐบาลญี่ปุ่นก็มีได้คำนึงสนใจหลังการถอนกำลังป้องกันตนเองรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือผ่านรูปแบบการให้เงินช่วยเหลือรวมทั้งเงินกู้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของอิรัก จึงมีคำกล่าวว่าญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือแบบ “Two wheels a cart”¹ และยังขยายเวลาการปฏิบัติการของกองกำลังป้องกัน

¹ หมายถึงการให้ความช่วยเหลือสองด้าน ด้านแรกคือการส่งกองกำลังป้องกันตนเองเข้าร่วมบูรณะและฟื้นฟู อีกด้านหนึ่งคือ กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินผ่าน ODA

ตนเองทางอากาศออกไปอีก ซึ่งการขยายระยะเวลาในการกิจต่อในภายหลังนั้นอาจเป็นความรับผิดชอบของญี่ปุ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อสันติภาพของโลกร่วมกับสหรัฐอเมริกาและนานาชาติ

แม้การเข้าร่วมบูรณะและฟื้นฟูอิรักจะประสบความสำเร็จ เพราะในเดือนมีนาคม ปี 2007 หน่วยฝึกกำลังพลเพื่อปฏิบัติการในระดับนานาชาติได้ถูกจัดตั้งขึ้นที่ค่ายกองกำลังป้องกันตนเองโคมาคาโด (Komakado) ในเขตชิซึโอกะ (Shizuoka) หน่วยฝึกแห่งใหม่นี้นอกจากฝึกในระดับปฏิบัติการนานาชาติแล้ว ยังต้องเรียนรู้กฎหมายระหว่างประเทศและข้อบังคับการใช้อาวุธ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าญี่ปุ่นจะเข้าไปมีส่วนร่วมในปฏิบัติการรักษาสันติภาพทุกแห่งในอนาคต เพราะการส่งกองกำลังป้องกันตนเองเข้าไปในอิรักครั้งนี้ ญี่ปุ่นมีผลประโยชน์แอบแฝงหลายประการทั้งด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง อีกทั้งญี่ปุ่นยังคงไม่มีกฎหมายฉบับถาวรฉบับใดที่ดูแลการปฏิบัติงานของกองกำลังป้องกันตนเองในต่างแดนกรณีที่ไม่ได้อยู่ภายใต้คำสั่งของสหประชาชาติ เพราะการส่งออกไปในแต่ครั้งก็ต้องตรากฎหมายใหม่มารองรับอยู่ตลอด

ทั้งนี้จากการศึกษาเบื้องหลังที่ญี่ปุ่นต้องสนับสนุนสหรัฐอเมริกานั้นนอกเหนือจากความกังวลจากภัยก่อการร้าย และญี่ปุ่นต้องการเสียงสนับสนุนจากนานาชาติ โดยเฉพาะจากสหรัฐเพื่อเข้าเป็นสมาชิกถาวรคณะมนตรีแห่งสหประชาชาติ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับจีนเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่รัฐบาลญี่ปุ่นมีอาจมองข้ามได้ ญี่ปุ่นยังต้องการเสียงสนับสนุนจากจีนเพื่อเข้าเป็นสมาชิกถาวรคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเช่นกัน การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างญี่ปุ่นกับจีนเกิดขึ้นในปี 1972 แต่ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศยังคงไม่ราบรื่นเรื่อยมา เพราะจีนนั้นยังคงมีความเคลือบแคลงสงสัยในพฤติกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลและผู้นำญี่ปุ่นมาโดยตลอด ตัวอย่างเช่น ความพยายามที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในมาตราที่ 9 การยกฐานะของทบวงความมั่นคงขึ้นเป็นกระทรวงกลาโหม การปรับปรุงระบบป้องกันขีปนาวุธซึ่งญี่ปุ่นทำร่วมกับสหรัฐ นอกจากนี้กำลังรบและยุทธโศปกรณ์ของกองกำลังป้องกันตนเองถือได้ว่ามีความล้ำหน้าเมื่อเทียบกับการมีเพื่อป้องกันประเทศ

ปัญหาตำราเรียนประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในหลายประเทศ โดยเฉพาะจากจีนนั้นเกิดจากการไม่เขียนสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของความขัดแย้ง ประเด็นการเขียนหรือไม่เขียนเรื่องราวของหญิงบำเรอทหาร รวมถึงการสังหารหมู่ที่นานกิง เมื่อมองในมุมมองของจีนมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องที่ญี่ปุ่นจะบิดเบือนความเป็นจริงที่เคยเกิดขึ้น แต่เมื่อมองในมุมมองของญี่ปุ่นการไม่เขียนเรื่องราวทั้งหมดลงไป เพราะแบบเรียนดังกล่าวนั้นใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา การสอนสิ่งที่คนในอดีตทำเรื่องที่เลวร้ายอาชญากรรมเหมือนเป็นการทำร้ายจิตใจ และทำลายความภูมิใจในความเป็นญี่ปุ่น นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางเยือนศาล

เจ้ายาสุคิของผู้นำญี่ปุ่น เกิดจากสาเหตุที่สำคัญคือ เหตุผลของแต่ละฝ่ายแตกต่างกัน ในมุมมองของญี่ปุ่นสรุปได้ว่า การที่นายกรัฐมนตรีไปสักการะดวงวิญญาณนั้น เพื่อเป็นบทเรียนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นอดีตขึ้นอีก เพื่อรักษาน้ำใจของผู้สนับสนุนพรรค LDP และเพื่อไปสักการะดวงวิญญาณของญาติพี่น้องที่เสียชีวิตและสถิตอยู่ที่ยาสุคิ ส่วนมุมมองของจีนสรุปได้ว่า การไปสักการะศาลเจ้ายาสุคิเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าญี่ปุ่นต้องการกลับไปเป็นชาตินิยมเช่นอดีต แต่ความหมายของความเป็นเทพของจีนกับญี่ปุ่นมีความแตกต่างกัน ญี่ปุ่นจึงถูกมองว่าไม่สำนึกในความผิด และเชิดชูผู้ที่ก่อให้เกิดสงคราม โดยเฉพาะอาชญากรชั้น A ทำยที่สุดแล้วเบื้องลึกของความขัดแย้งนั้นมิได้มีเพียงปัญหาจากอดีตเท่านั้น แต่การพัฒนาเทคโนโลยีทางทหารของจีนรวมถึงการก้าวขึ้นเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจในเอเชียของจีนทำให้ญี่ปุ่นต้องดำเนินการทุกทางเพื่อขัดขวางไม่ให้จีนก้าวขึ้นมาแทนที่ญี่ปุ่นได้

ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดคือ ภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือ ซึ่งการที่ ผู้นำเกาหลีเหนือได้ออกมายอมรับว่าเกาหลีเหนือได้ลักพาตัวชาวญี่ปุ่นมาจริง และเกาหลีเหนือมีการทดลองอาวุธนิวเคลียร์บ่อยครั้ง ส่งผลให้ผลการสำรวจจากสำนักงานคณะรัฐมนตรีในประเด็นด้านความมั่นคงของญี่ปุ่นในช่วงปี 2003 พบว่า ชาวญี่ปุ่นกังวลกับภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือมากกว่าภัยคุกคามจากตะวันออกกลาง แต่จากการเปิดเผยเหตุผลที่สำคัญซึ่งเกิดขึ้นในช่วงการเยือนสหรัฐของนายกรัฐมนตรีอาเบะในเดือนกรกฎาคม ปี 2007 ว่ารัฐบาลสหรัฐจะไม่ให้ความช่วยเหลือญี่ปุ่นในกรณีปัญหาต่อเกาหลีเหนือ หากญี่ปุ่นเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีต่ออิรัก (Keiko Sakai, 2007) เป็นสิ่งที่ช่วยยืนยันว่าการส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปยังอิรักนั้นก็เนื่องจากญี่ปุ่นจำเป็นต้องดึงสหรัฐให้เข้ามาช่วยเหลือในด้านการป้องกันประเทศ ฐานทัพสหรัฐอเมริกามีจำนวนมากในญี่ปุ่นเป็นฐานทัพที่มีบทบาทสำคัญในการต่อต้านภัยจากเกาหลีเหนือและจีน ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปอาจต่อต้านการครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ เช่นเยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ แต่ประเทศเหล่านี้ก็ต่อต้านได้เพียงคำพูด นอกจากนี้จีนและรัสเซียที่เป็นพันธมิตรกับเกาหลีเหนือจึงไม่มีความจำเป็นต้องกังวลต่อภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือแม้ว่าจะมีเขตแดนติดต่อกับเกาหลีเหนือก็ตาม อย่างไรก็ตามการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตของทั้งสองประเทศจะเกิดขึ้นได้ถ้าทั้งปัญหาการลักพาตัว และปัญหานิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือได้รับการแก้ไข มิใช่ปัญหาใดปัญหาหนึ่งได้รับการแก้ไขเพียงอย่างเดียว ซึ่งการที่ญี่ปุ่นส่งกองกำลังป้องกันตนเองไปอิรักนั้นก็เพื่อต้องการเสียงสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาเพื่อช่วยเหลือญี่ปุ่นในการขัดขวางและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับทั้งเกาหลีเหนือและจีน

ความมั่นคงในอิรักเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับญี่ปุ่นซึ่งนำเข้าน้ำมันดิบประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์จากกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ญี่ปุ่นได้ช่วยเหลือในด้านการฟื้นฟูบูรณะภายหลังสิ้นสุดสงคราม เช่น การส่งกองกำลังป้องกันประเทศไปเพื่อช่วยเหลือในด้านมนุษยธรรม การให้เงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และมาตรการปลดหนี้ ซึ่งการให้การช่วยเหลือของญี่ปุ่นนี้ก็เพื่อสร้างความร่วมมือระยะยาวและเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางด้านประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อช่วยเหลือบริษัทญี่ปุ่นที่เข้าไปลงทุนในอิรัก รวมถึงผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งผลิตน้ำมัน และแหล่งพลังงานอื่น ๆ ในอิรัก

การดำเนินนโยบายต่างประเทศของญี่ปุ่นในสมัยนายจุนอิจิโร โคอิสุมินั้นมีลักษณะที่แข็งแกร่ง การแก้ปัญหาของญี่ปุ่นที่มีต่อเกาหลีเหนืออันยังมีวัตถุประสงค์แอบแฝงที่เกี่ยวข้องกับการก้าวขึ้นเป็นมหาอำนาจของจีนด้วย อีกทั้งการเพิ่มบทบาทของกองกำลังป้องกันตนเองในระดับนานาชาตินั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวยิ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็นพันธมิตรระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกา การดำเนินนโยบายต่างประเทศของญี่ปุ่น รวมถึงชาติอื่นนั้นย่อมเน้นการแสวงหา และรักษาผลประโยชน์ของชาติตนเอง ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับด้านเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก ดังนั้นการดำเนินนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่นจึงต้องไม่ให้เกิดทับซ้อนกับด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายของญี่ปุ่นคือ รัฐธรรมนูญมาตรา 9 ที่ไม่อนุญาตให้ญี่ปุ่นมีกองทัพเพื่อใช้แก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างประเทศ ในด้านความมั่นคงนั้น ความเป็นพันธมิตรระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกาคือสิ่งที่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญ และยังรักษาความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกาต่อไป ส่งผลให้ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายความมั่นคงสอดคล้องกับสหรัฐ และผลประโยชน์แห่งชาติญี่ปุ่นที่ประกอบด้วยความมั่นคงสันติภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทำให้ญี่ปุ่นพยายามดำเนินนโยบายที่ไม่ให้กระทบต่อผลประโยชน์ดังกล่าว